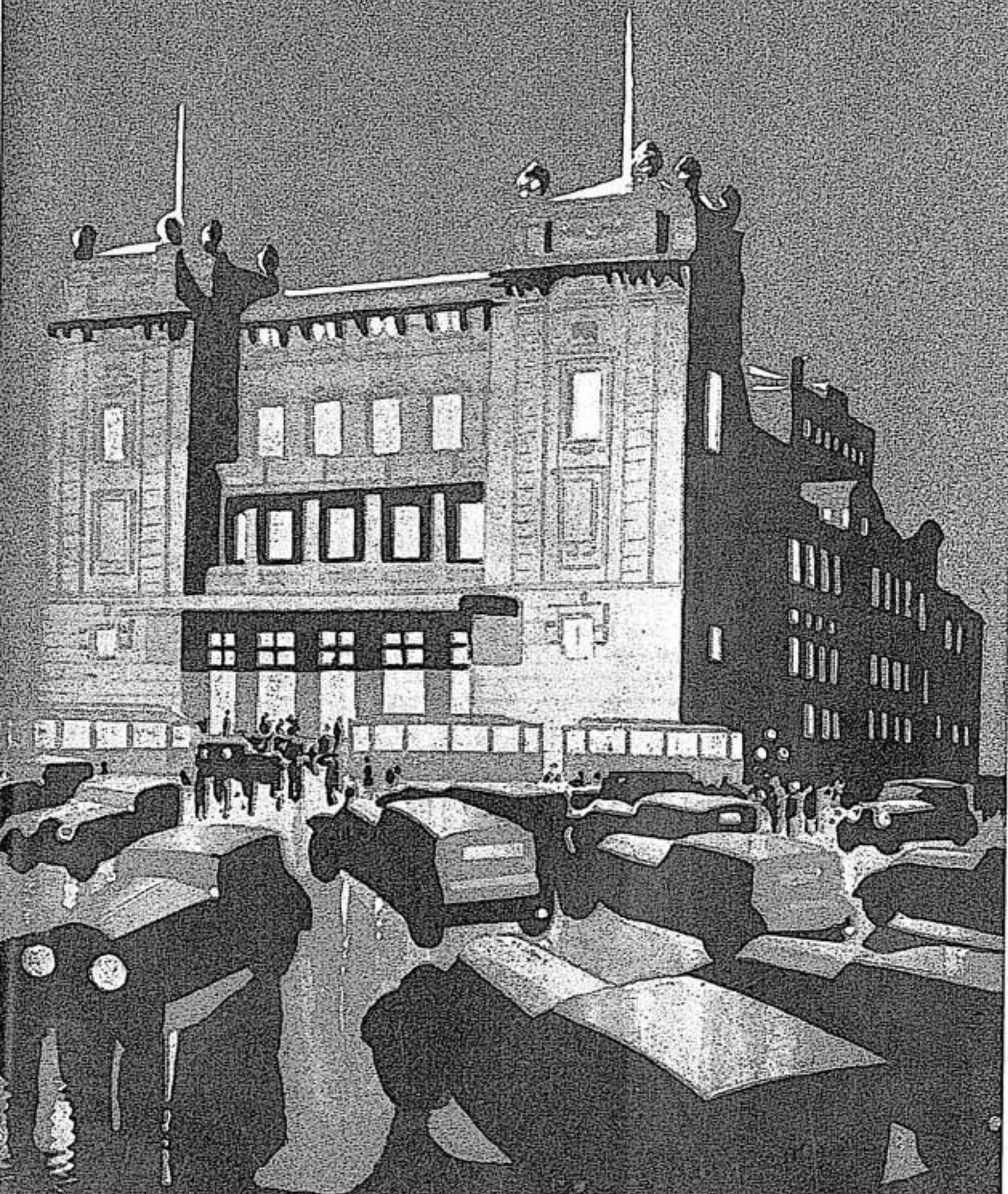

ПОЗДРІШЕ

БРОЈ 8

БЕОГРАД, 26 ОКТОБРА 1933

ЦЕНА 2 ДИН

Приспели су

- нови модели јесењих и зимских капута
- најновије тканине за јесење и зимске капуте

Свилене тканине за хаљине и поставу. Кожице. Израда капута, костима, хаљина и бунди по мери. Израда крагни и манжета од крзна. ● Велики избор модерних ручних торбица, чарапа, рукавица комбинезона и другог рубља

Ђура Јаношевић

БЕОГРАД — Палата Академије Наука

МЕТЕОР[“]

СТОВАРИШТЕ МАНУФАКТУРНЕ РОБЕ
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА 29, ТЕЛ. 22-423

Најбогатији избор за јесењу сезону

Штофова за костиме и мантлове у најмодернијим дезенима. Свила у свима квалитетима и бојама. Готових тренчкота и мантлова као и зимских капута за даме и господу по париским моделима. Израђујемо и по мери. Правих енглеских штофова за мушки одела и иберцигер у најмодернијим дезенима. Веша мушког готовог и по мери. Велики избор завеса, тепиха, гарнитура, прекривача итд. као и платна у свим квалитетима.

Преглед
слободан

куповина
необавезна

ПОЗОРИШТЕ

НЕДЕЉНИ ИЛУСТРОВАНИ ПОЗОРИШНИ ЧАСОПИС
ИЗДАВАЧ: ГРАФ. УМЕТНИЧКИ ЗАВОД ПЛАНЕТА
УРЕДНИШТВО, БЕОГРАД, УСКОЧКА 8, ТЕЛ. 20-714

8

25 окт. 1933

НАШИ РОМАНИ КАО ДРАМЕ

Драматизовање романа имало је успех на нашој позорници, особито после дела Боре Станковића и Јаше Игњатовића. Обнова класике је олет горуће питање многих позоришта, особито субвенционираних. Многа позоришна класична дела, понављана из епохе у епоху, губила су постепено живи интерес публике, било из разлога што их време чини удаљеним од садашњице, било из разлога шаблонске старе режије, која је класику скоро увек претварала у шапетичну драму.

Позоришна класика страних класичара, одиграла је свој циклус прилично на нашој позорници у току више деценија. Обновити њу данас на позорници, значи режијски је преобразити, да би изазвала као таква уметнички интерес, и поново постала популарна.

Међутим, јавља се једна друга неопходна потреба нашег позоришта. Круг наше позоришне класике је узан. Ми немамо средњевековну драму, коју бисмо могли обновити и са историјске и са сценске тачке гледишта толико, да побуди интерес код публике, и да уједно обнови духовну студију наше далеке прошлости. Али имамо више романова. Имајмо класичних романова, и видних писаца, за последњих сто година, који

су у својим делима створили читаве атмосфере своједобног живота, друштва и догађаја, те илуструју нашу прошлост често на оригиналан начин. А то се све до сада само читало, али не и играло.

Зато се намеће потреба драматизовања наших романова, од најранијег до најновијег доба, што би нам уједно дошунило обнову домаће позоришне класике, која сама по себи, по своме малобројном обиму, шије до вољна. Публика је тражи, и хоће да ужива у њој, али не да је осети као какву музејску изложбу, већ као живу илustrацију људских забава и карактерних одлика и мана.

Тако би се драматизовани наши романови понова приближили садашњици. У њима лежи читава галерија типова, погодних са сценске ситуације. Довољно је, да те романе наши драматизатори само прочитају, па да одмах осете колико ту има позоришног материјала, од кога су некада њихови творци били далеко, најчешће невешти, да их сценски обраде, и ако видни као романсијери. У њима има и трагике и непоприћне гротеске, који би сценски повезани, пречишћени у позоришном смислу, и приређени на савремен начин, оставили жив утисак на нашу публику. Дела Стевана Сремца,

Матавуља, Степана Митрова Љубише, Светолика Ранковића, Радоја Домановића, В. Атанацковића и других, открила би нам, у сценском облику, читаву атмосферу живота, типове какви се ретко сусрећу, друштвено односе који су прошли и социјалне штобуде из прошлости.

То би била допуна наше класике, управо ново-пронађена садржина и културна студија народа, изражена преко позорнице, и враћена на савремен начин, публици и позоришту.

ПРЕМИЈЕРА НАЈБОЉЕ ДРАМЕ М. БЕГОВИЋА

Једно од најбољих дела познатог нашег књижевника Милана Беговића „Пустолов пред вратима“ давање се у Народном позоришту међу првим премијерама домаћих писаца. Беговићев „Пустолов“ прешао је границе наше земље и даван је у многим европским центрима. Сматра се да је тај комад обишао са успехом највећи број иностраних сцена са свих драмских дела наше књижевности. „Пустолов“ се давао у Паризу, Прагу, Бечу, Ослу. Једна од најинтересантнијих приказа тог дела била је у Риму где је дело режирао најчувенији талијански редитељ Брађалјија. Осим у овим градовима „Пустолов“ се давао у многим чехословачким градовима, у Пољској, Финској, Америци, а сада, осим нао, спрема се дело у Лондону.

Г. Милан Беговић, писац „Пустолова пред вратима“

Завод за хем.чишћење и бојење одела

Кнежев Споменик, број 5 (Палата Риунионе)

Прима фину тоалету за dame и господу на чишћење и бојење и на највеће задовољство својих муштерија доводи у ред. Телихе, завесе, рукавице, салонски намештај итд.

НИКОЛА ДИНИЋ

ЕМИЛ ЛУДВИГ О ПОЛИТИЧКИМ ДРАМСКИМ МОТИВИМА

Чувени савремени немачки писац Емил Лудвик, који живи изван Немачке, познат је данас широм света својим модерним романтизованим биографија о Мусолинију, цару Виљему и др. Његове биографије, које се читају као романи, преведене су на многе језике, и изазвале велики утисак, јер њихов писац, лукцидна глава, умео је живље него ико да претвори документа у сцене и идеје.

Али Емил Лудвик је и драмски писац, који је написао драму „Близмарк“. Драма је изазвала огромно интересовање и приказивана је особито у Лондону са успехом. У са-

мој Немачкој она је изазвала узбуђену полемику, дискусију и преширку. Док су једни драму негирали, други су је хвалили.

Поводом Лудвикове драме постављено је питање могућности политичких драмских мотива на позорници. А поводом тога питања сам Емил Лудвик одговорио је следеће:

„Кад сам први пут на позорници употребио драмски материјал из савременог доба, ја сам био исмејан од стране старе естетичке и нове боксерске критике. Доцније кад је режисер Шокатор претворио сличан материјал у свој програм, мени се плескало. Али у друштву сам и да-

Из „Давида Коперфилда“ — гл. Никола Гошић и Марко Маринковић

ље чуо да Пискатору пребацују због тога. Примедбе су иамилеле као мра-ви из старог пецца. Стари су остави-ли при овој заблуди, да уметност мора бити шаблон, и шта сме ашта не сме бити уметност. Као да је уметност параграф!.. И заиста она је зајутала, а треба бар пар идеја, којима се један век храни, да ожи-ви и веже са садашњицу. У доба социјалних одлука не може се обра-ћати пажња само на форму једног қапута на нама. Само културе које сазру и допру дс свог врхунца, могу у тој хармонији да бирају и бро-је мирно лирске сликове, или да имају ту амбицију да — као Расин — добро мотре да ли се последњи стих четвртог чина односи на први стих петог чина. Тако и све препре-ке које сам чуо противу политичких драмских мотива, имају сличну мо-тивацију.

Али, позориште је већ одавис по-латизирано, почевши од Бернарда Шоа. Зато не шкоди ако се овсме следује. Јер, гледајући мој комад

„Бизмарк“ преко милион људи не-мачке публике дошло је у везу са истеријском епохом тога времена, чији документи постоје али се не могу читати, нити су приступачни коме. Споредно је, како комад умет-нички успе; у главном он дејствује-сцијално, и то је учињено. Комад „Распушћин“, који сам у Москви гле-дао, а спада у просечне комаде, ста-ре школе, хиљаду пута више изази-ва утисак својом драмском тенден-цијом. Форма Пискатрове режије је читав комплекс, често пута незрео; али главно је како се изведе на по-зорници идејно. Људи су поражени утиском. Јер, позориште не треба да гледају само људи који су у жи-воту осетили и сами на својим ле-ђима извесну драматичност; већ тре-ба позориште да гледају баш они, који имају да се чувају од таста, да не доживе слично.

Политички драмски мотиви прет-варају документа у сцене, идеје и слике, и тиме чине да све понова оживи...

SUNTOL

Течна масти за чишћење и одржавање паркета, фар-баног патоса, линолеума, кожног и дрвеног наме-штата. Четкање непотреб-но • Изванредан, трајан сјај • Добија се: у бОльим колонијалним радњама.

ПРОИЗВОД: ХЕМИЈСКЕ ФАБРИКЕ ИМАЛИН

Манифест Француза А. Артоа О ПОЗОРИШТУ КОЈЕ НЕ ПОСТОЈИ

Недавно је, у једном угледном француском књижевном часопису публиковао А. Арто један необичан манифест о једном још необичнијем позоришту. У манифесту се вели:

Треба дати позоришној представи наглед неугаслог огњишта, довести бар једном у току комада радњу, си-туације, и слике на степен неутоли-ве сажарености, који се у психоло-шком или космичком погледу изјед-начавајуначавају са свирепим ефек-том. Не може се више продужити са умањивањем позоришне идеје, која јединко вреди због магије и њене ве-зе са стварношћу и са опасношћу.

Тако постављено позориште треба да побуди општу пажњу, подразу-мевајући да је позориште својом физичком страном једино реално у ствари, и зато што захтева израз у простору, омогућава матичким средствима уметности и речи, да би се везале органски и у целину. Тре-ба позоришту створити његов језик. Али, треба баш зато прекинути са потчињеностју позоришта тексту...

Треба понова наћи појам једног јединог језика, који би био на-по-пута између геста и мисли. Тај је-зик се не може друкчије дефиниса-ти осим могућносћу динамичког из-

Из „Давида Коперфилда“:
Г. Драги Гошин, гџа Бобић (Давид) и г. Ф. Новаковић

ражаја дијалоговане речи. Јер, оне речи што их позориште још може да ишчупа, то су те могућности експанзије изван речи — распаљиве и треперљиве реалне осећајности. Тек ту треба да утиче интимација, као посебан изговор једне речи.

Постоји видни језик предмета, покрета, ставова, гестова — али под условом да се продужи њихов смисао, њихова физиономија, чак до знакова. Овај језик у простору, језик звукова, крикова, светлости, позориште треба да организује, доводећи их у везу са осебама и предметима, а служећи се њиховим симболима и јединством с обзиром на све органске елементе.

Треба даље за позориште створити метафизику речи, геста, израза, да би се слободило психолошког табанања у месту. Али све ово не може да користи, ако иза тога не постоји један такав напон, нека врста стварног метафизичког искушења, чија је судбина баш у томе, што се чак не могу ни нацртати. Идеје, које додирују стварање, будућност и хаос, и које припадају космичком реду, вратиле би позори-

ште смоном домену, од кога се удаљило. Такве идеје могле би да створе неку врсту занимљиве једначине између човека, друштва, природе и предмета.

Али није наравно у томе ствар, да се доведу на сцену директно метафизичке идеје, већ да се створи нека врста искушења (*d'appels d'air*) скло тих идеја. А хумор, са својом експресивношћу и поезија са својим симболима могу да створе појам овог средства којим би се све то каналисало на позорници.

Било би узалудно позвати се само на музику, ша игру, на пантонију или на мимику. Очигледно је да језик искоришћава покрет, хармонију, ритмове, али само дотле, док могу да допринесу једној врсти целокупног изражавања за једну особену уметност. То не значи да они не служе обичним чинjenicама, обичним сарадњама. Али, као са трамбулине, одозго доле, могу да послуже језику.

У потпуно одређеном смислу израза, овај објективни говор позоришта, служи да утврди и да помогне органе. Он плни по сећајности, по

сензибилности. Напуштајући западњачку употребу речи, он прави инкорпацију. Он диже глас. Он искоришћава вибрације. Он чини да махнито трепере ритмови. Ово циља на евалтацију, да утрне, да баш тим очара, и да обуза сећајност. Он ослобођава смисао од његовог лиризма, који долази до тога да превaziđe лиризам речи. Он руши најзад интелектуалну потчињеност, дајући свему смисао ноте и дубљег интеликта, који се скрива испод гестова и знакова. Он „истерује ђавола“. И овак тај магнетизам, и све те исезије, и то срегање са непосредним шармом, не би ништа значили, кад не би били у стању да физички ставе дух на пут нечега, кад нам право позориште не би могло дати смисао једног стварања.

Други планови мало нас се тичу да буду стварно стечени духом, тј.

интелигенцијом, јер то значи смањити их, а то нема интереса ни смисла. Оно што је важно, то је да се сигураним средствима осећајност стави у положај дубљег и финијег опажања, и у томе је предмет матије, и једног новог обреда, чији је позориште само рефлекс..

Дакле, треба направити од позоришта, у правом смислу те речи, једну функцију. Ништа није толико локализовано и уједно толико прецизно, као крвоток у венама, или слика снова у мозгу.

Позориште се мора вратити на то, да слично створи гледаоцу, и да му представи вероватну илузију стрмоглавости снова, односно да му пружи уточишнички живот и ствари, све на начин не илузориј, већ унутрашњи.

А то задире у грозоту!...

L.T. PIVER

PARIS / PARFUMEUR

Poudre

Rêve d'or®

Parfum

Rêve d'or®

Lotion

Rêve d'or®

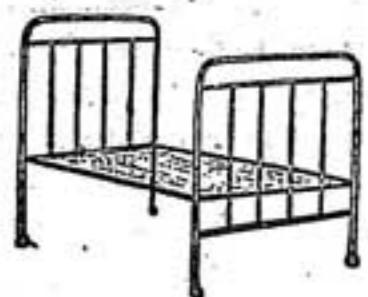

ЛЕПОТА
УДОБНОСТ
КВАЛИТЕТ

ИЗНАД СВЕГА

СТОВАРИШТЕ МОДЕРНЕ ОБУЋЕ
МИЛАН Т. ЛЕРО
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА 1

Производња и трговина намештаја

Душана Љ.

Димитријевића

Београд, Кр. Александра 20.

Телефон 26-5-26

Израда сваковрсног гвозденог и дрвеног намештаја
Највећи избор • Солидне цене • Тачна послуга

Ћебад бунену

Отираче за ноге

Лауф-тепихе

Платно ланено

за ролетне са прибором

Асталске гарнитуре

има на стоваришту и про-
даје по фабричним ценама

„ТЕКСТИЛАНА“

Чика Јубина улица број 7 • Телефон број 22-766

Offset-štampa
Stamparija
Litografija
Cinkografija
Knjigovezn.
Rasprodajna
Kartonaža
Crtačko odel.

Dlan na ceta

GRAFIČKI UMETNICKI ZAVOD

Najmodernije uredjen i najrenomiraniji grafički zavod

USKOČKA

Хоће ли се на премијери „Среће А. Д.“
појавити пред рампом досад непознати
писац тога дела?

У Народном позоришту почеле су пробе за комад „Срећа А.Д.“ о коме је писала у више махова наша штампа због упорне анонимности писца тог дела који је успео да остане тајанствен поред свих жастија да се дозна његово име. Поред интереса за књижевну и позоришну вредност тог дела, публика ће на дан премијере бити стављана пред занимљив проблем: да ли ће се тајанствени писац појавити пред рампом. Комад ће се приказивати у режији нашег младог редитеља г. Раша Плаовића уз сарадњу одличних чланова драме г-ђе Милошевић, Каталинић, Е. Микулић, Врбанић и других мушкима чланова драме.

Г. Раши Плаовић

Омладино, не пропусти пред-
ставу „Давид Коперфилд“!

NOVO
NOVO
NOVO
NOVO
NOVO
NOVO
NOVO
NOVO

PALAIS DE DANSE

old city

Kolarčeva (Palata Jugobanka)

Jazz-Band • Pevanje • Duett „Grünhut“
Dancing • Topla kujna • Čene umerene

ШЕКСПИР НА ИНДИЈСКОЈ ПОЗОРНИЦИ ХАМЛЕТ КАО ЕНГЛЕСКИ ДЕНДИ

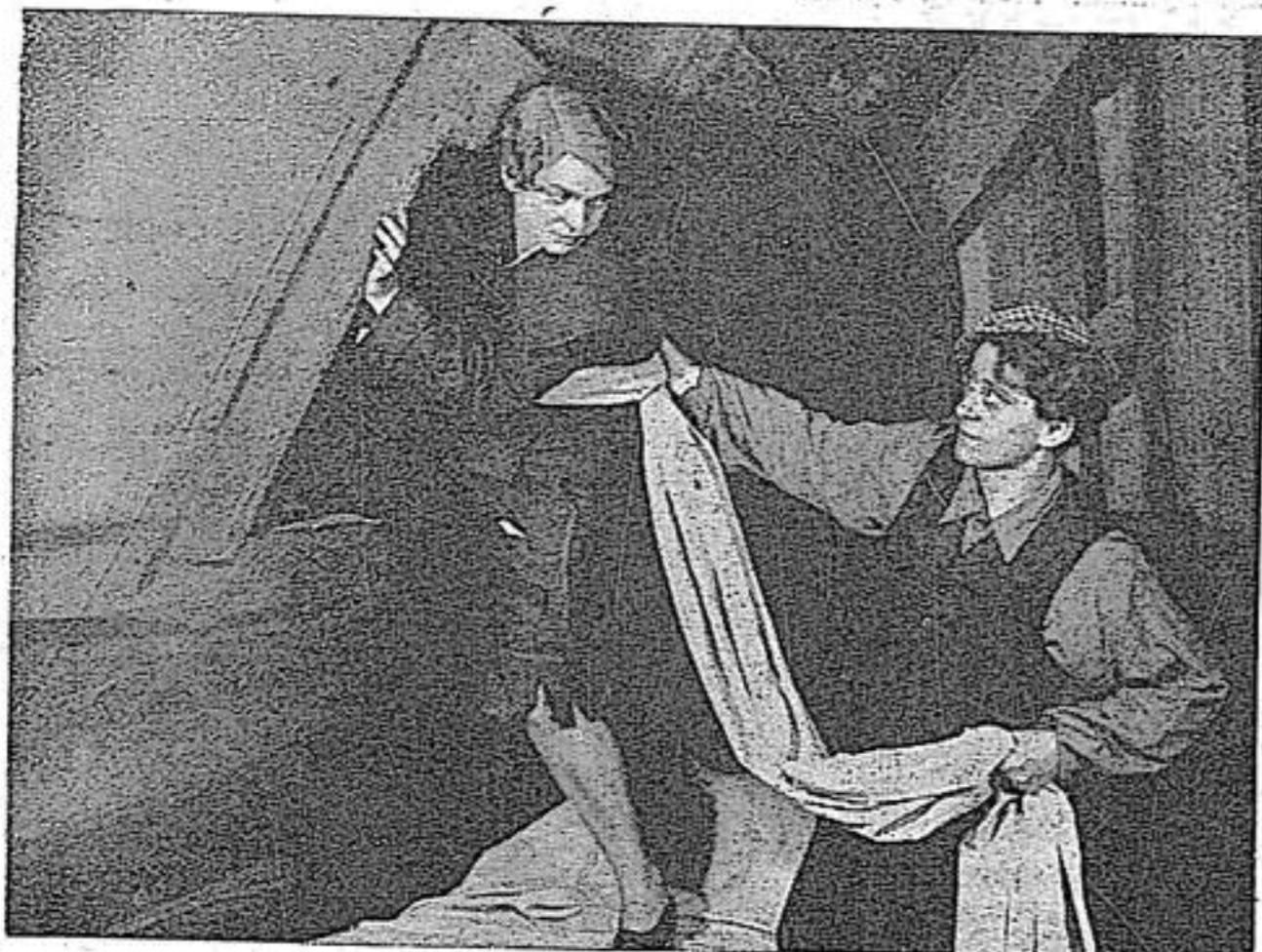
Индијски књижевник Р. Сахани издао је у Паризу студију о Шекспировом култу у Индији.

У Индији је преведено око тридесет Шекспирових дела, у разним дијалектима. У многим варијацијама индијанизирана су имена, па чак и спене.

На индијским позорницама Шекспирови драмски типови сасвим су друкчији. На позорници у Бомбају, јавља се Хамлет у костиму савременог махараџе. На глави носи скупоцен турбан, са огромном дијамантском итлом. Отмени Шекспиров принц, претворен у махараџу, у једном моменту пије виски-соду, или

чита какав париски пикантни лист. Хамлет је у ствари, психолошки, представљен као енглески денди. Као такав био је популаран код широке публике, све до појаве глумца Ганпатро Госхи, који прави обрт у креацији.

Постоји уопште тежња, да се практично Шекспирови трагични елементи претворе у комичне. У позоришту „Гујарати“ — у Бомбају — сличан случај са Отелом имао је огромног успеха. Изад свега публику привлачи „Млетачки трговац“. Шајлок је популаран у свим могућим варијацијама, и тумачење његовог карактера постигло је у Индији ве-

Из „Давида Коперфилда“: гра Бобин и гра Текин као гамбери

СМЕТАНА: „МОЈА ДОМОВИНА“ Садржај поједињих ставова

Вишеград. При погледу на вишеградску стену песник се преноси у давну прошлост и сећа се звукова Лумирове лауте. Под њеним звучима Вишеград се диже у про-

шлом сјају, крунисан светињама које су се блистале у злату и поносним дворовима пшемисловских кнезева и краљева, пуним ратне славе. Овде у граду сретало се храбро племство уз веселе звуке труба и бубњева, јашући на коњима, поносито; овде се скрпљала јуначка војска за бој, док јој се оружје блистало у сунчевом сјају. Вишеград подрхтава у величанственим химнама и јуничким играма.

Растужен давно минулом славом Вишеграда, песник опажа и његову пропаст. Разуздана страст љутих бојева разваљује високе куле, пали величанствене светиње и руши кнезевске јуничке дворе. И на место красних песама, јуничке и-

гре, ора се Вишеград дивљим ратним криком.

Страшна бура се стишила. Вишеград је остао нема, пуста слика своје славе. Из његових развалина жалосно звони одјек давно замукле Лумирове песме.

Влтава. Два извора избијају из хлада шумавских гора, један то пао и весео, други хладан и озбиљан. Брзи њихови таласићи спајајући се, јасно жуборе преко камења и светлуцају у сунчевом зраку. Од бистрог планинског потока у даљем току постаје речица Влтава, која просеца чешку земљу, шумећи све јаче у колико даље иде пролазећи кроз тамно борје, кроз које одјекује ловачки рог хучног лова. Пролази кроз свеже њиве одакле се чује крепка свирка: свадба, игра и весеље. У ноћи, при месечини русалке воде своје коло, по њеним златним таласима у којима се издалека огледају озбиљне тврђаве, споменици давне ратне и витешке славе. Код Светојанских спрудова Влтава шуми својим водопадима, продире између планинског стена и ломи своје таласе, пробијајући се кроз разбацане блокове стеновитих каменова. Одатле, ушавши у широко речно корито, достојанственим током иде ка Прагу, где је дочекује стародревни Вишеград. Влтава ту јури свом силином и славом да умакне погледу песника у даљину.

Шарка. Шарка, разочарана у љубави, пуша гњева, бесни против цelog мушкиног рода: са њиме се девојке Амазонке боре на живот и смрт.

Витез. Џтирад излази против њих са својом дружином, на далеко и

широко чује се његов весели ход. Изненада му допре до ушиболни вапај и гле! за дрво призане девојке. То је лукава Шарка. Прави се као да је од својих уругарица издана и везана за дрво и би погинула. Цтирад не може да одвоји очи од њених дражи, забавна га чежња све више обузима и он, подавши јој сасвим дрешује Шарку.

Распусно весеље! Дружина се астурила по пољу. Уз слатку месовину војници заборављају сваку опасност. Пију, певају до дубоке ноћи. Мир настаје тек када сви пинани заспе. Тада Шарка даде знак шумским рогом. Из шуме јој одговарају друге и ево их са свију страна. Нападнувши на поспале војнике, побију их све. Освета слави свој пир.

Из чешких лугова и гајева. Једнога красног летњег дана стојимо у пространом чешком пределу чији цветни накит, весело рухо и мириласав ваздух уносе духа у заносно струјање. Из општег весеља истиче се свеж и прост одјек сеоског спојства.

Удаљујући се од људске грађе улазимо у хладовити мирни гај. Од лаког поветараца шушти грана додирујући другу грану, па онда цео пространи врт одјекује шумљењем са којим се слива брњање бескрајно веселих птица. У тој химни природе одјекује из удаљене шуме сањиви звук ловачког рога.

Моћни замах ветра прекида ову чаробну тишину, доносићи на мањеве испрекидан одјек људског весеља. Ево га све ближе, најзад стижу људи играјући у весељу и радости, а њихово блаженство се шири преко плодних њива чешке земље, као и чешка народна песма.

Табор. „Ко сте божји ратници?” тако се разлегла по целом хришћанству песма хуситске браће,

када су Хусити излазили из свога града на Табору. Тамо су себи основали стално седиште, да би били заштита својим ратницима на огњишту слободе и расаднику њихове вере.

Заносна песма распаљивала је у Таборанима храброст, када су имали поћи у бој за своје велико убеђење, и давала им вере да ће њихова побожна ствар победити. И у боју, на ужас непријатељу одјекивала је та песма, као знак да неће издати божју истину, ма сви за њу пали.

Бланик. Када су хуситски ратови прошли, сви јунаци из славних хуситских бојева повукли су се у брдо Бланик крај Тabora и чекају тамо, уснули за многе векове, час када ће их народ позвати на бранич, кад нужда затражи.

Око брда у коме спавају ратници, влада дражесан и свети мир природе. Све је у бојном зеленилу, и пастир тамо чува стадо. Идилична тишина је.

Али доћи ће час, када ће се из брда дићи моћне делије да би помогле притиснутој домовини и да би народу повратиле стару слободу и сјај.

Ово је песнички садржај Сметаниног циклуса „Моја домовина“. Из њега се види да је ово дело најприкладније за извођење на дан Чехословачког државног празника, јер је оно химна Домовини, која пророчки предвиђа ослобођење и нов узман чехословачког народа.

Дошао је час „када су се моћне делије дигле из брда да би народу повратиле стару слободу и сјај.“

Пророчанство Сметанино испунило се. А народ, захвалан свом великим сину, ставио је његово дело у средиште своје славе, исказујући тиме благодарност и поштовање свом песнику.

Чувајте ваше зубе!

ВОТОТ

ВОТОТ

Вода за уста
Паста у тубама
Сапун за зубе

Израђени су од најфинијег материјала и најефикаснијих антисептичких средстава.

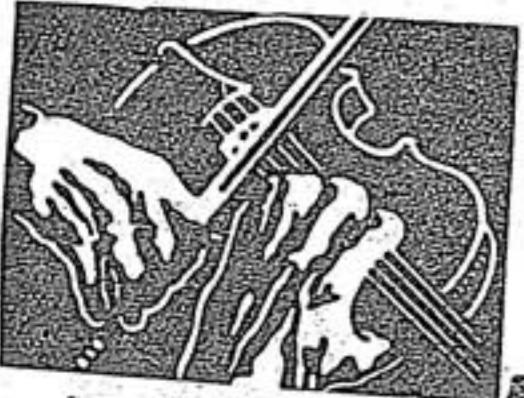
НОВО ОТВОРЕНА
ЦВЕЂАРСКА РАДЊА

ЕРНЕСТА КУДЕЛКЕ БЕОГРАД, КРАЉА
МИЛАНА УЛИЦА 5

Има увек на стоваришту у великом избору природног и вештачког цвећа као букете, корпе, жардињера и свадбених букета. Цвеће у саксијама, Природни и вештачки венци

АКО ЖЕЛИТЕ ДОБРЕ
модерне штофове за одела, ибер-
циgere, капуте и униформе
Ви прегледајте наше
нове енглеске специјалитете,
квалитет и цене.
ВЕЛИКО СТОВАРИШТЕ ЕНГЛЕСКИХ ШТОФОВА
Поповић, Лазаревић
20 Кнез Милоша 20

Музички инструменти
ЧУВЕНИХ МАЈСТОРА
И КВИНТ ЧИСТЕ ЖИЦЕ
„Hakker“

КАЈХЛЕР
БЕОГРАД, Краља Мила
на улица број 28.

Нови модели трикотаже
за dame, господу и децу код:

ВЕЛИКИ ИЗБОР
ДОБАР УКУС
ФАБРИЧНЕ ЦЕНЕ

ЕЛИЈАСА

КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА 33

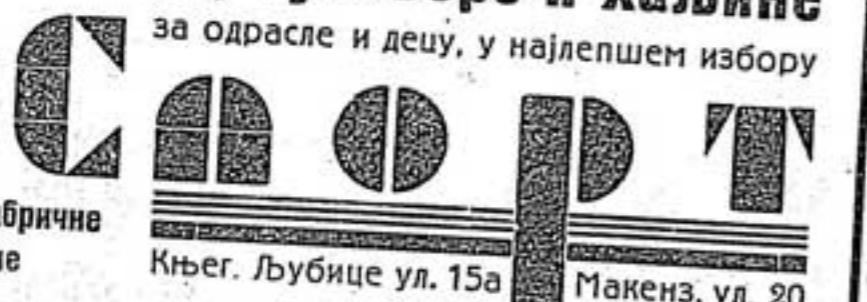
CORSETIÈRE
„КОЕН“

дипломиран на академији DAY-
DOU U PARIZU i награђен ме-
daljom. KOENOV mider svojim
individualnim krojem daje на-
moderniju liniju tela.

Пашеве 2, Tel. 24-576

Цемпере, пуловере и хаљине

за одрасле и децу, у најлепшем избору

Фабричне
цене

Књег. Јубице ул. 15а

Макенз. ул. 20

Moalysin

биолошки тоникум за косу,
на бази холестерина и лици-
тина, спречава опадање косе,
одстрањује перут, коса поно-
во расте. Добија се у свима
апотекама, дрогеријама и пар-
фимијама.

Цена флаши 15.-, 35.-, 55.- дин.

Лепе ствари чекају Вас код „Витрине“ Кнез Михајловића 15

Gospodo!

- Moji specijalni krojevi i prvakasni francuski i materijal zadovoljiće potpuno sve Vaše želje
- SPECIJALNI ATELJE MIDERA I PRSLUKA

GRAZIOSA

KNEGINJE ЈУБИЦЕ 8, TELEFON BROJ 28-2-28

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У БЕОГРАДУ

Матине

Под покровitelством Савеза Југословенско-чехословачких лига у Краљевини Југославији и Југословенско-чехословачке лиге у Београду

Под високом заштитом Његовог Височанства Кнеза Павла

БЕОГРАДСКА ФИЛХАРМОНИЈА

приређује у недељу, 29 октобра 1933 године

СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ

у част петнаестогодишњице Чехословачке Републике

ПРОГРАМ:

СМЕТАНА: Циклус Моја домовина (Ma Vlast)

- 1) Вишеград
- 2) Влтава
- 3) Шарка
- 4) Из чешких шума и лугова
- 5) Табор
- 6) Бланик

Диригент: г. Стеван К. Христић

Globus

Пресељава кућевне ствари
Транспортује и царини робу
Ускочка 2 • Кнез Михајловића 41 • Телефон 20-8-1

Рубље - Пижаме
СПРЕМЕ ЗА УДАВАЧЕ

Ана Сојлер

КНЕЗ ЈУБИЦЕ 15

Петар Петровић
и Беловић

Кнез Михајловића ул. број 13

Мушки ше-
шири, кошу-
ље, крагнови
кравате, ру-
кавице, чарапе,
ципеле.

Лепота Вашега лица

Умногоме зависи од доброга пудера. Forvill-ов 5 Fleur је особито добар пудер. Он даје вашем тену драж и младалачку свежину. у малим кутијама - свима приступачан. У свима бољим радњама и Парфимерији „ЛЕДИ“, Кнегиње Јубице улица 15.

ПРИВАТНА ЗУБНА КЛИНИКА

Д-ра ЦАРИЋЕВИЋА

БЕОГРАД, Престолонаследников трг 3

Теразије Тел. 20-458 и 24-068

Прима пацијенте целог дана

Врши дужност позорищног зубног лекара

ЛЕПИХЕ И ЗАВЕСЕ

Брокате, плишеве и остало за намештај
Највећи избор препоручују

МАРКО ВУЛЕТИЋ, ГАВРИЛОВИЋ И КОМП.
Кнез Михајловића 20 - БЕОГРАД

БЕОГРАДАНКЕ!

Београданк

Чувени и познати париски кројач. салон

отворио је у Коларчевој ул. број 9.
свој атеље за израду свих врста нај-
модернијих и најлуксузнијих женских
тоалета, те стално излаже своје моделе
(као и у Паризу 32 Rue du Mont-thabor)

МОЛИ
ЗА ПОСЕТУ БЕЗ ОБАВЕЗЕ

Лифт у кући.

лику разноврсност. Позориште „Урди“ изводи „Зимску бајку“ на свој начин. Публика у Бомбају, где се Шекспир подржава више од пола века, једино никада није била загрејана сурвешти Леди Магбет, нији је желела да гледа „Веселе жене Виндзорске“.

Индиска публика воли романеске и морал пропраћен хумором. Ако тога нема, она се одбија од комада. С друге стране, она воли бол Хамлетов, Ромеов или Отелов, јер је жалост у осећању Хиндуса — део лепоте. Исто тако лирске моменте код Шекспира, који одишу музиком, публика у Индији прима веома к срцу, јер воли илузију и иреалност.

На против, индиска публика не мари Шекспирове историске драме, као што су „Кориолан“ или „Ричард

III“, јер у њима нема опште-хуманијог, што привлачи далеког оријенталаца. Карактеристично је, да је „Бура“ проглашена у Индији за највеће Шекспирово дело. У њој постоји за индијску публику спој између трагедије и комедије. Публика воли идиличну атмосферу, љубав и тежњу за сентименталним и уједно за надприродним. Хиндус воли код Шекспира изражену моч природе, култ према хероју, и ритмично представљен човечји темпераменат.

Све остало, дубље од тога, а ван козоринце, и што задире у религију и у апсолутни дух, Шекспиру се лако не признаје у Индији. Земља која дише кроз Веду, Упенашаду, Рамајану и Махабарату, на високу амбицију да преко Шекспира кри-

Из „Давида Коперфилда“: Сцена у Крикловој јазбини

КАКО ЈЕ ЦАР ДУШАН ПРЕКИНУО СЕДНИЦУ САБОРА...

Отринут првим плаштом споља, наш Добрица Милутиновић јоли да побели као вино изнутра.

Тако се то десило и пре неку годину, када се у Београду одржао је

Г. Добрица Милутиновић

дан међународни научни конгрес. У част тога конгреса имала се приредити у Народном позоришту свечана представа.

Управник и секретар позоришта ујурбанско су издавали налоге о декорисању гледалишта, а најзад на једној седници утврђен је и репертоар за то вече, у присуству делегата из министарстава спољних послова и просвеће.

Све је било утврђено по плану за свечано вече, све је предвиђено што би требало да репрезентује престоничку позоришну уметност.

На репертоару су стављена домаћа дела, и то један чин домаће опере, један домаћи балет, и па завршетку четврти чин (сабор) из Нушићеве драме „Наход“. Стављена су музичка дела претежно зато, што странци, који не знају наш језик, преко музике могу добити непосредне утиске. А Нушићев је „Сабор“ такође згодан за стране гледаоце, јер пружа лепу декоративну алику.

Научни конгрес одржан је у Београду, и првога дана штампа је до-нисила општине интервјује и утиске појединачних странаца о нашој земљи. Другог дана увече, очекивала се свечана представа у Народном позоришту. Пре писне тога дана у позоришту је било све припремљено. Али, изненада, један глумац, који је увек имао жељу да буде ривал Добрици, позерљиво је саопштио секретару позоришта, да је Добрица већ — ве-сео, и да сд ноћас седи у кафани.

Управа позоришта се збуни. Служитељ се растрчи, и Добрицу не нађе код куће. Била је у штитању улога цара Душана. Управник је помисио да је на замену улоге, у случају да Добрица заиста не буде био у стању да улогу одигра. Али, та замена, глумац Антонијевић, играо је патријарха Јоаникија у истом чину. Најзад се реши, да се причека до предвече, и тек онда да се приступи тражењу исхода из ситуације која је била ризична по свечану представу у част странаца.

Међутим, пред представу, Добрица је и пре времена већ седео у својој гардероби. Управник и секретар љубазно га посете. Имали су утисак

тикује европски дух. Као светски писац, Шекспир је напшао на отпор особито од стране критичара Смардита Дуга. У Кама-Сутри дубина духа је толика, да Шекспир изгледа просечан. Шекспир је артиста, а то није све. Са философске тачке, кад се Хамлет упореди са Арјуном, јунашаком из Махабарате, они су сличне жртве мисли. Арјуна, хамлетовски тип пре Хамлета, а херој више него Хамлет, свестан је најзад да ће бити узрок универзалне конфузије. И Шекспиров Хамлет је то исто. Али зато баш не значи за индијског философа ону оријенталност, коју има за европског психолога. Према томе, човечији дух се заиста дели на две хемисфере. Шекспир, посматран са поднебља Хигмалаја, не може се такмичити са Кришном. Сви његови типови увек су запослени догађајима

само овде доле, на земљи. Што се тиче комиже, она је код Шекспира национална и штитање је расе.

Женске психе у Шекспировим делама нису мистичне. Све су оне, свака на свој начин, примитивне, и нису као што је, на пример Драупада у Махабарати. Док су Шекспирови мушки типови комплексни портрети. А у погледу сценског заплета Шекспир рукује сценски добро личностима, али не и ситуацијама.

На далеком истоку, играју се Шекспирови комади у Бомбају, у Калкути, у Рангуну, у Мандри и у Пенџабу, и несвесно се карикирају као европска класика. И ако публика сматра да Шекспир није довољно спиритуалан, у њему има увек непрекидне влизије о индивидууму. Индијска маса га цени због његовог идеала о апсолутној моћи личности,

Тражите свуда само ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС

да се у ствари немају чета плаши-
ти. Добрица, чим је учтив, значи да
није — весео. Он одговори управни-
ку, да је чуо, како је извесни ко-
леда погрешно обавестио управу о
њему, али да то није истина.

Гардероба је још била хладна, и
постепено се загрејавала. Добрица
се маскирао, а управник је отишао
у канцеларију убеђен да је све у
реду.

Пр него што се завеса дигла, гле-
далницте је било препуно страних гс-
тију и наших културних представни-
ника у свечаном руку. На галерији
у свом ложи, седео је и Министар
Просвете.

Али, иза кулиса, у колико се за-
грејавала гардероба, у толико се и
у Добрици подгревало оно што је
преко дана попио, на радост кон-
гресиста.

Најзад се завеса дигне. На сцени
представљен је српски сабор из сред-
њега века. Лезо и денсо мале и велике
велможе. У средини, на пре-
столу, седео је Цар Душан, огрнут
порфиром и са скнитром у рукама.

Дебела царска порфира на Добри-
чиним леђима, све вишега је угра-
јавала, од чега се почeo да зноји,
а шминка да се разливала по свет-
лом царевом лицу.

Сцена је почела. Велможе, поде-
љене у два тabora, препирале су се
и отимале о своја права. Цар Душан
је намрођено ћутао.

Управник у ложи поче да се вр-
пољи. Велможе на позорници наста-
више препирку све јаче и све гла-
сивје.

Одједно, Цар Душан их погледа
испод ока, подргну, и подижући
свој скнитар у вис, тресну га о под,
и држну:

— Куш, не говори...

На сцени све умукне... Публика,
која не зна наш језик, поче да пље-
ока. Управник у ложи скоро се онес-
вести, и одтетура хитно до по-
зорнице, да на неки начин опомене
цара Душана, јер сви су приметили
у чему је ствар.

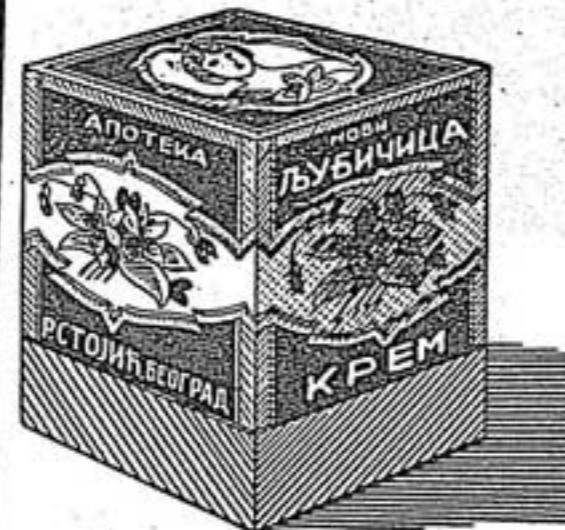
Завеса је брзо пала. Министар
просвете, љутит, позвао је управни-
ка к себи и наредио му, да се цар
одмах предложи за пензију.

Управник је сутра дан, ипак с муз-
ком успео да одобровољи Министра
и да Добрицу Милутиновића спасе
пензије, бар до идућег сабора..

НОВИ ЉУБИЧИЦА КРЕМ

СА ХОРМОНИМА

Одликован вајашом наградом и злат-
ном медаљом на Лондонској наложби.

„Законом заштићен по бр. 7416“.

„Дејство хормона који су главни састав
Новог „Љубичица Крема са Хормонима“
огромно је. Све што је пропало, све што
је омлјавило, све што је изгубило свој
сјај и еластичност, хормони поново осве-
жавају, лице добија свежи младалачки изглед.

Само употребом „Новог Љубичица Крема
са Хормонима“ сачувавјете своје лице.

Свака доза затворена је нарочитом пло-
ном.

Израђује апотека
РАД. К. СТОЈИЋА
Београд, — Сарајевска 84.

Користите ове цене:

Зимске капуте

Црни капути	350, 420, 500 итд.
у боји	320, 380, 450 итд.
Женски	400, 500, 600 итд.
Дечији	120, 150, 180 итд.

Тренчкоти вунени

За одрасле	400, 450, 500 итд.
за децу	150, 180, 250 итд.

Одела штофана

За одрасле	198, 258, 298 итд.
за децу	90, 120, 150 итд.

Вунена одела

За одрасле	450, 500, 600 итд.
------------	--------------------

БРАЋА ИСАКОВИЋ

Краља Милана бр. 46
Краља Александра 58
Краља Александра 8

МОДЕРНОЈ ДАМИ!

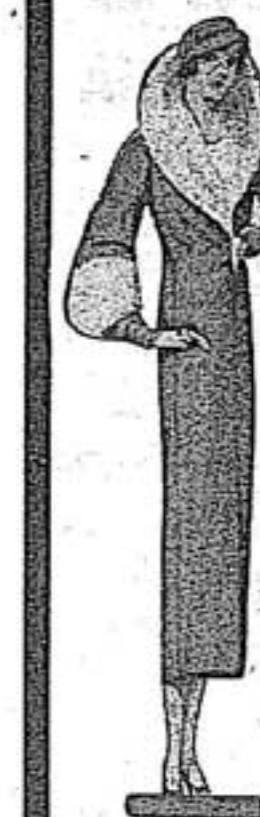
Париски МОДЕ САЛОН

у Кнег. Јубици
улица број 15,
(меџанин)

Д. М. ПОПОВИЋ

бивши кројач
ч увене куће
Maison Jenny
из Париза

Најбољи рад а
умерене цене

ВУНА „ВЕВЕРИЦА“

Одличан квалитет за плетење
ПУЛОВЕРА, ЦЕМПЕРА и др.

Тражите и уверите се

да се у ствари немају чега плаши-
ти. Добрица, чим је учтив, значи да
није — весео. Он одговори управни-
ку, да је чуо, како је извесни ко-
лете погрешно обавестио управу о
њему, али да то није истина.

Гардероба је још била хладна, и
постепено се загрејавала. Добрица
се маскирао, а управник је отишао
у канцеларију убеђен да је све у
реду.

Пр него што се завеса дигла, гле-
далиште је било препуно страних гс-
тију и наших културних представни-
ника у свечаном руку. На галерији
у свејој ложи, седео је и Министар
Просвете.

Али, иза кулиса, у колико се за-
грејавала гардероба, у толико се и
у Добрици подрејавало оно што је
преко дана попио, на радост кон-
гресиста.

Најзад се завеса дигне. На сцени
представљен је српски сабор из сред-
њега века. Лезо и денсо мале и ве-
лике велможе. У средини, на пре-
столу, седео је Цар Душан, огрнут
порфиром и са скриптом у рукама.

Дебела царска порфира на Добри-
чиним леђима, све вишега је угре-
јавала, од чега се почeo да зноји,
а шминка да се разливала по свет-
лом царевом лицу.

Сцена је почела. Велможе, поде-
љене у два тabora, препираме су се
и отимале о своја права. Цар Душан
је намрођено ћутао.

Управник у ложи поче да се вр-
пољи. Велможе на позорници наста-
више препирку све јаче и све гла-
сније.

Одједисм, Цар Душан их погледа
испод ока, подигну, и подижући
свој скриптар у вис, тресузу га о под,
и дркну:

— Куш, не говори...

На сцени све умукне... Публика,
која не зна наш језик, поче да пле-
ска. Управник у ложи скоро се оне-
свести, и одтетура хитно до по-
зорнице, да на неки начин опомене
цара Душана, јер сви су приметили
у чему је ствар.

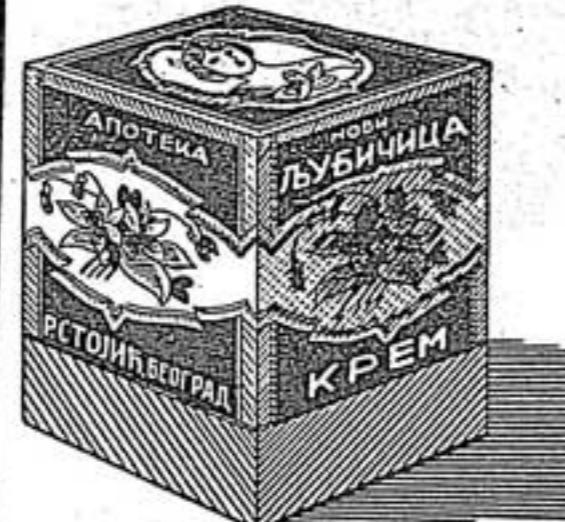
Загеса је брзо пала. Министар
просвете, љутит, позвао је управни-
ка к себи и наредио му, да се цар
одмах предложи за пензију.

Управник је сутра дан, ипак с му-
ком успео да одоброволи Министра
и да Добрицу Милутиновића спасе
пензије, бар до идућег сабора...

НОВИ ЉУБИЧИЦА КРЕМ

СА ХОРМОНИМА

Одликован највишом наградом и злат-
ном медаљом на Лондонској изложби.

Законом заштићен по бр. 7416.

Дејство хормона који су главни сastav
Новог „Љубичица Крема са Хормонима“
огромно је. Све што је пропало, све што
је омлативало, све што је изгубило свој
сјај и еластичност, хормони поново осве-
жавају, лице добија свеж младалачки изглед.
Само употребом, Новог „Љубичица Крема
са Хормонима“ сачувавјете своје лице.

Свака доза затворена је нарочитом пло-
мом.

Израђује апотека
РАД. К. СТОЈИЋА

Београд, Сарајевска 84.

Користите ове цене:

Зимске капуте

Црни капути	350, 420, 500	итд.
у боји	320, 380, 450	итд.
Женски	400, 500, 600	итд.
Дечији	120, 150, 180	итд.

Тренчкоти вунени

За одрасле	400, 450, 500	итд.
за децу	150, 180, 250	итд.

Одела штофана

За одрасле	198, 258, 298	итд.
за децу	90, 120, 150	итд.

Вунена одела

За одрасле	450, 500, 600	итд.
------------	---------------	------

БРАЋА ИСАКОВИЋ

Краља Милана бр. 46
Краља Александра 58
Краља Александра 8

МОДЕРНОЈ ДАМИ!

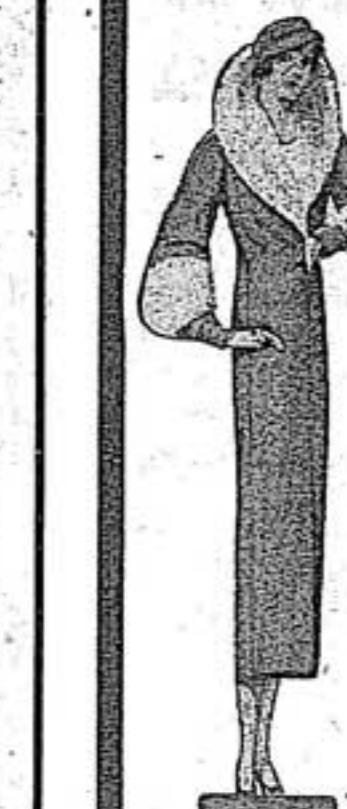
Париски МОДЕ САЛОН

у Кнег. Јубици
улица број 15.
(меџанин)

Д. М. ПОПОВИЋ

бивши кројач
ч увене куће
Maison Jenny
из Париза

Најбољи рад а
умерене цене

ВУНА „ВЕВЕРИЦА“

Одличан квалитет за плетење
ПУЛОВЕРА, ЦЕМПЕРА и др.

Тражите и уверите се

КРЗНО

ПАЖЊА ДАМАМА

Приспела је нова количина којица у свим бојама, цене без конкуренције, можете добити код **МИЛАНА ПЕТРОВИЋА**, крзиара, Кнез Михаилоа 15 у дворишту. Примам на оправку и фазонирање и чишћење ваше бунде, израда првокласна

„РАДИО БЕОГРАД“

је најпопуларнији часопис за радиофонију а тромесечна претплата 35 динара

С. ШАЈНЕШОНОВ

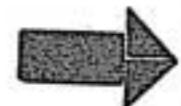
Краљев. Дворски оптичар
Београд. Теразије број 26
Телефон број 22-3-44.

Једина спец. оптичарска
радња. Велики избор нао-
чара, цвикера и лорњо-
на, двогледа позоришних

ШТОФА

ЈЕСЕЊЕГ И ЗИМСКОГ

у врло великом
избору за мушки
одела и зимске
капуте, женске
костиме и мант-
лове као и кро-
јачког прибора
добила је радња:

АНАСТАС ПАВЛОВИЋ
БЕОГРАД, КРАЉА ПЕТРА 33

ЦЕНЕ ВРЛО
ПОВОЉНЕ

Колико има данас у нашем позоришту чланова са универзитетском спремом?

Некада је значило бити глумац — бити скоро неписмен, или у најбољем случају бити истерани ћак. Данас је то сасвим другачије. И ако талент често не зависи од интелигенције, нова наша глумачка генерација, одмакла је невероватно много, за разлику од старе, у погледу личног образовања.

Гаси се и она традиција васпитања глумаца крај чаше, у Скадарлији. Савремена глумачка генерација не проглашава вишег ноћ за дан, и дан за ноћ. Бива још увек и тога али сасвим на други начин, и из других побуда. То су самс моменти изузетне експресије или младалачке романтике. Иначе, млађи глумци се не утрукују више како ће старије превазићи у тиљу. Генерација Чича-Илије постаје интересантна успомена, за коју се данас нема ни снаге, ни нерава. Стари глумци, ма колико били велики по своме таленту — а сми су то и били — нису имали за циљ, да свој животни стандарт приближе нормали, да стекну кров над главом, или породичну срећу. Циљ је био, бити на позорници све, а ван позорнице не бити ништа, осим — босем.

Данашњи живот, у своме брзом техничком темпу, променио је инстикте, тежње и циљеве, а према томе и глумачке односе према друштву и према интимним околностима. Глумице нису више оне особе, за којима родитељи плачу, кад им се деца одају глуми. Шта више, њихово материјално обезбеђење у централним нашим позориштима, одговара потпуно државном чиновничком обезбеђењу, а ко заслужи —

стоји и изнад тога, са осигураном пензијом у старе дане. Не сахрањују се више глумци, приликом смрти, општинском милошћу као болничка сиротиња. Данас и у томе погледу њихова синдикална организација пружа им достојно обезбеђење.

Буџети Народних позоришта, обезбеђени државом, пењу се на милионе. Разлика према прошлости је огромна. Тако, на пример, позоришни буџет београдског позоришта, крајем прошлог века, износио је укупно 60.000 гроша, или око 12.000 динара за сезону. Данас само плаћа једнога глумца — опероког — у истом позоришту може да износи

Г. Маријан Влаховић оперски певач
гостује у Београду

Гра Милића Бабић, талентовани сценограф Народног Позоришта

(Карикатура г. Жедринског)

преко 120.000 динара за сезону! То је померило, у вези са осталим це- локупним модерним друштвеним склошом, и животни стандарт шапак глумца. Они данас, посвећени по- зоришној уметности, имају амбиције, да своју породици, особите де- ци, обезбеде будућност, да доживе старост у својој кући, и да на тај начин подигну и друштвени ранг своме сталежу. Наравно, то не значи, да су само тиме осигурали и бољи уметнички ранг. Таленат још увек не зависи од тога, јер често има више талентованих међу онима, ко- ји у своме приватном грађанском

животу немају особених квалифика- ција. Али, данас међу савременим нашим глумцима, има их претежно са школом, обично са вишом средњом или стручном школом, ако ше потпуно завршеном, оно бар са ко- јим напуштеним вишем разредом. Такви су први учинили прелом у личном образовању нове генерације. После њих дошла је најновија смена.

Данас у нашој позоришној кући имамо око двадесет уметничких службеника са универзитетском спремом. Идеал за то поставио је још покојни Богобој Руцовић, један од највећих наших глумаца, који се у своје време као студент философије посветио глуми.

Поред чланова Управе, са универзитетском титулом, имамо данас и чланове драме, опере и балета са универзитетским образовањем, који студије нису напустили поред своје редовне дужности у позоришту. Тако, на пример, у балету имамо три играча инжењера, једног балетског статисту докторанда медицине, једну играчицу студенткињу права, а другу студенткињу философије. Међу драмским редитељима имамо два редитеља са дипломама философског факултета. Међу члановима драме имамо једног дипломираног философа, другог студента права, а један је статиста студент философије. Технички шеф је такође инжењер. Кроз оперу су прошли многи правници, од којих и данас имамо два, а у хору чак и једног бившег судију. У драми имамо и једног видног члана — дипломираног богословија, који у место свештеничке одејде носи глумачки костим. Најазд у оркестру има бивших студената са различних факултета или са конзерваторијума у иностранству.

ДЕЛА ЛИПИНСКАЈА У БЕОГРАДУ

После успешног гостовања Виктора Хенкина ми ипак имали тако сјајну прилику као што нам је пружа долазак у Београд славне дизезе Дела Липинскаје, која је својом блиставом љушкошћу и ванредним талентом освојила свет.

Од времена младе Ивете Жилбер није се више на подијуму видела тако значајна индивидуалност, тако победоносно корачање једном надмоћног духа. У, чему је тајна њеног успеха? Она делује тиме, што одушевљава, а најважније што нам та мала жена пружа — јесте радост. Свака јој реч постаје музиком. Она, филозоф шарма, пронире кроз стварност речи и даје јој сјај и живот, један блесак веселе ведрине, којом врачи цело њено биће.

Свој живот почела је у Петрограду, где је као мала девојчица студирала певање и клавир.

Револуција је разорила све њене планове за будућност, као што је разорила и њену родитељску кућу и учинила од ње емигрантињу, биће без завичаја. Али она је својом уметношћу створила себи завичај у хиљаде људских срдаца. Приликом једног дочека Нове године код Макса Рајхарда, у друштву најодабранијих уметничких величина, било јој је дозвољено да као додатак програму отвори неколико руских пе- ћица. Тиме је стекла успех, који је премашио и оне најодабраније и већ другог дана била је — славна. Даљни кораци ка срећи већ су лакши. Свет се отима о Делу Липинскају. Данас Будимпешта или Штокхолм, сутра Беч са салом од 5000 одушевљених слушалаца, који бурно захтевају све нове и нове „до-

датке“ програму. Неке њене песмице, као Цеки Куган и Принцеса на грашку, непрестано мора да појављују.

Гра Дела Липинскаја, освојила је свет својим ведрим вечерицама, које сада приређује и у Београду

Свакако, долазак Дела Липинскаје је уметнички догађај.

За прво ведро вече, које она даје у сали Коларчевог универзитета, у уторак 24 октобра, са ванредно лепом одабраним програмом од руских, јеврејских, француских и немачких песама и шансона, које ће она изводити у одгоарајућим костимима, — влада живо интересовање.

КОНЦЕРТ ФРИЦА ПИНТО У БЕОГРАДУ

У среду, 1 новембра, даваће г. Фриц Пинто свој виолински концерт у сали Коларчевог универзитета.

Г. Пинто је стари зналац престоничке музичке публике, која је на његовим прошлим концерцима давала видна изражaja своме одушевљењу. Г. Пинто, мајstor и по своме осећању и по техничким способностима, у стању је да затреје своје слушаоце за музцирања, па му је то у пуној мери успело и са београдском публиком, као што му је то већ и раније било успело са строгом публиком у Бечу, Бриселу, Барселони и другим музичким центрима.

Док се г. Пинто још пре неколико година, приликом својих првих наступа у домовини морао претпостављати рецензијама својих концерата у иностранству, где је провео готово петнаест године, дотле је он

данас у могућности да се прикаже мишљењима наших домаћих критичара, који су једнодушни у томе, да се у господину Фрицу Пинтоу крије уметник од класе.

Овога пута г. Пинто иступа пред београдску публику са програмом програмом, у коме има и дела, која се још нису изводила на београдском подијуму. (Ysaije: Sonata No 5 за виолину, соло). По саставу програма може се очекивати да ће г. Пинто имати шрилике да опет једном покаже у пуној мери своје уметничке способности. На програму ће бити заступани: Händel, Bruch, Ysaije, Beethoven, Mendelsohn-Achgon, Rimsky-Korsakov, Sarasate.

На клавиру ће пратити г. Брезовшак, диригент Београдске опере, што ће такође сигурно придонети успеху концерта.

У ПОЗОРИШТУ

— Претслава је већ почела. Изволите лагано улазити — опомиње разводнике оне који су задочили.

— Значи, публика већ спава — примећује један од посетилаца.

НЕСАВРЕМЕНО

— Како је прошла последња премијера оперете?

— Веома слабо.

— Чудновато!

— Није ништа ни чудновато. У њој има веома мало познатих мелодија.

Хартија из фабрике Милана Вапе, Београд

Власник и уредник: Ср. Ил. Обрадовић — Штампа „Планета”, Ускокача 8

ТРГОВИНА
ХАРТИЈА
и
КАНЦЕЛАРИЈСКОГ
МАТЕРИЈАЛА

УЗУН МИРНОВА 4
Палата Аеро Клуба

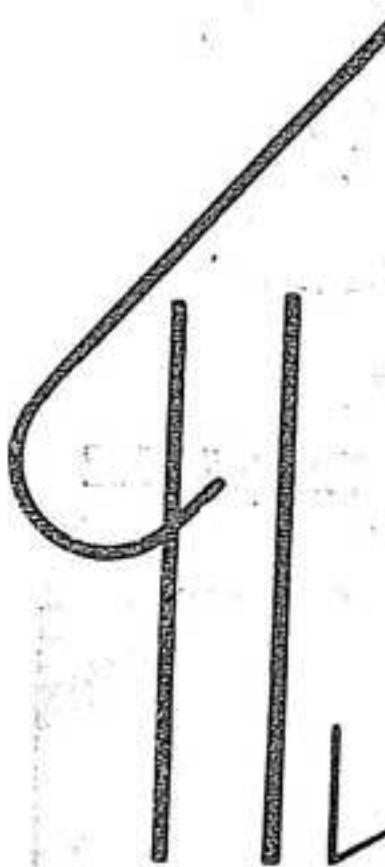
БЕОГРАД

Телеф. 24-992

● Предузеће
● за израду
● кофера и
● торбарских
● израђевина

Милан Ј. Стојановић и Ко.

БЕОГРАД, ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКОВ ТРГ (ТЕРАЗИЈЕ) 38, Т. 25046

ЦЖАМЕ
од чистог вуненог
штофа украсене
јербезу velour-ом
Последња париска
Креација

дин. 350

предоручује Вам

Ченшилен
Модна Кућа за господу

КНЕЗ
МИХАЈЛОВА
тел. 27-911 22